לפני יאוש רב אדא בר אהבה מתני להא דרמי בר חמא אהא א)אהניח להן אביהן מעות של רבית אע״פ שיודעין שהן של רבית אין חייבין להחזיר אמר רמי בר חמא זאת אומרת רשות יורש כרשות לוקח דמי רבא אמר לעולם אימא לך רשות יורש לאו כרשות לוקח דמי ושאני הכא דאמר קרא 1אל תקח מאתו נשך ותרבית אהדר ליה כי היכי דנחי בהדך לדידיה קא מזהר ליה רחמנא לבריה לא מזהר ליה רחמנא (א) מאן דמתני לה אברייתא כ״ש אמתניתין מאן דמתני לה אמתניתין אבל אברייתא רמי בר חמא כרבא מתני לה ת״ר הגוזל ומאכיל את בניו פטורין מלשלם הניח לפניהם גדולים חייבין לשלם קטנים פטורין מלשלם ואם אמרו גדולים אין אנו יודעין חשבונות שחשב אבינו עמך פטורין משום דאמרי אין אנו יודעין פטורים אמר רבא הכי קאמר בגדולים שאמרו יודעים אנו חשבונות שחשב אבינו עמך ולא פש לך גביה ולא מידי פטורין תניא אידך הגוזל ומאכיל (ב) בניו פטורין מלשלם הניח לפניהם ואכלום גבין גדולים בין קטנים חייבין קטנים מי מיחייבי לא יהא אלא דאזיק אזוקי א״ר פפא דהכי קאמר הניח לפניהם ועדיין לא אכלום בין גדולים בין קטנים חייבין ב)אמר רבא ההניח להם אביהם • פרה שאולה משתמשין בה כל ימי שאלתה ומתה אין חייבין באונסיה זכסבורים של אביהם היא וטבחוה ואכלוה משלמין ג)חדמי בשר בזול הניח להם אביהם אחריות נכסים חייבין לשלם איכא דמתני לה ארישא ואיכא דמתני לה ד)אסיפא מאן דמתני לה ארישא כל שכן אסיפא ופליגא דרב פפא מאן דמתני לה אסיפא אבל ארישא לא והיינו דרב פפא דא״ר פפא ה)טהיתה פרה גנובה לו וטבחה בשבת חייב שכבר חייב בגניבה קודם שיבא לידי איסור שבת יהיתה פרה שאולה לו וטבחה בשבת פטור שאיסור שבת ואיסור גניבה באין כאחד ת״ר 2והשיב את הגזילה אשר גזל מה ת״ל אשר גזל יחזיר כעין שגזל מכאן אמרו הגוזל ומאכיל את בניו פטורין מלשלם הניח לפניהם בין גדולים בין קטנים חייבין משום סומכוס אמרו גדולים חייבין קטנים פטורין בר חמוה דרבי ירמיה טרק גלי באפיה דרבי ירמיה אתא לקמיה דרבי אבין אמר כשלו הוא תובע א״ל והא מייתינא סהדי דאחזקי ביה בחיי דאבוה לא״ל וכי מקבלין עדים שלא

לפני יאוש. דשינוי רשות בלא יאוש לא קני וכי אין גזילה קיימת שאכלוה אחרי מות אביהן פטורין דלית ליה דרב חסדא: **מאן דמתני לה.** להא דרמי בר חמא אברייתא כ״ש אמתניתין דליכא טעמא אחרינא למפטריה אלא האי כל כמה דלא מתסרת לה למתניתין משמע דגזילה קיימת: **מאן דמתני לה אמתניתין אבל אברייתא רמי בר חמא.** משום טעמא דקרא מתני לה כרבא. ל״א איפכא גרסינן מאן דמתני לה אמתני׳ כ״ש אברייתא דמתניתין איכא לאוקמא בשאכלום אבל ברייתא קתני שיודעין שהן של רבית אלמא דקיימי בעין וקתני פטורים דרשות יורש כרשות לוקח ומאן דמתני לה אברייתא אבל אמתניתין רמי בר חמא בשאכלום מתני לה כרבא (ג) ולשון שמעתיו ועיקר: **גדולים חייבים.** ורמי בר חמא מוקי לה לפני יאוש: **קטנים פטורים.** דלאו בני דינא נינהו ואע״פ דגזילה קיימת מיהו מחסרא גוביינא וסומכוס הוא דפטר קטנים לקמן: **ואין אנו יודעין חשבונות.** ושמא אבינו חישב לך דמים: **משום דאין יודעים פטורים.** בתמיה. הואיל ויודעים שבגזילה באה לידו דברי ושמא הוא וברי עדיף: **לא יהא אלא דאזיק אזוקי.** נכנס לחצר דנגזל והזיקו מי מחייבי קטנים לשלם והא אנן תנן לעיל (דף פז.) והם שחבלו באחרים פטורים והכא כיון דאכלום מאן כפי להו לשלומי: **הניח לפניהם.** ועדיין לא אכלום אפילו קטנים חייבים כיון דגזילה קיימת ברשותא דמרה הוא ורבנן הוא דפליגי עליה דסומכוס ולא תקשי אברייתא דלעיל דאמר גדולים חייבין קטנים פטורים: **אין חייבין באונסיה.** דלא קבילו עלייהו נטירותא: **בזול.** כל זוזא משבינא בארבע דנקי וכן כל היכא דתני בזול בפרק מי שמת (ב״ב דף קמו:) והיינו שני שלישי דמים וכולהו דמים לא משלמו דאי הוו ידעי דבעו שלומי לא הוו אכלי בשרא והעור יחזירנו כמות שהוא: **איכא דמתני (ד) לה.** הניח להן אביהן אחריות נכסים חייבין: **ארישא.** דקאמר מתה אין חייבין באונסיה ואם הניח להן אביהן קרקעות חייבין לשלם דאשתעבוד נכסים מחיים דאבוהון דקסבר רבא חיוב אונסים משעת שאלה מוטל על השואל ופליגא דרב פפא דאמר לקמן לא רמי חיוב אונסים אשואל עד שעה שתיאנס: **ואיכא דמתני לה אסיפא.** טבחוה ואכלוה משלמים דמי בשר בזול ואם הניח להן אביהן קרקע משלמין פרעון שלם דהוו איהו במקום אבוהון והואיל והן אכלוה משלמין: **אבל ארישא.** דמתה כדרכה לא דלא אמרינן אשתעבוד נכסים דלא רמי חיוב אונסין על השואל עד שעת אונסין והכא כי אתניסא ליתיה לשואל והני לא קבול עלייהו מידי: **והיינו דרב פפא דאמר היתה פרה גנובה לו.** כלומר גנב פרה מערב שבת וטבח בשבת חייב אף בתשלומין ארבעה וחמשה שהרי נתחייב בקרן קודם שיבא לידי איסור סקילה ואף על גב דקנסא לא אתי עליה עד שבת לא פטרינא ליה מקנסא משום חיוב מיתה דאמר באלו נערות (כתובות דף לד:) קנס חידוש הוא שחידשה תורה הלכך אע״ג דמקטיל משלם: **היתה פרה שאולה לו וטבחה בשבת פטור.** מן הכל דלא אמרינן משעת שאלה מחייב ליה אקרנא וקמה ברשותיה אפילו למלאך המות אלא בשעת טביחה הוא דגזליה ואיסור שבת וגניבה באין כאחד ומפטר מן הקרן משום דקם ליה בדרבה מיניה וקנסא ליכא דהא אין כפל ולא ארבעה וחמשה אלא בגנב עצמו שגנב מבית בעלים או בשומר חנם הבא לפטור עצמו בטענת גניבה ו) אבל שואל ונושא שכר ושוכר שאין יכולין להפטר בטענת גנב אין בהן כפל כדאמר בכמה דוכתי לא אם אמרת בשומר חנם שכן משלם תשלומי כפל תאמר בש״ש כו׳: **שאם אין גניבה אין טביחה ואין מכירה** לא גרס ליה. ואנן שמעינן כאן ובכתובות [לד:] וכן פירש לנו רבינו שאם אין גניבה אחר שפטור מן הקרן משום דקם ליה בדרבה מיניה אין טביחה קנס נמי לא משלם ואף על גב דחידוש הוא ואין מיתה פוטרתו הכא דליכא קרן פטור דתשלומי ארבעה וחמשה אמר רחמנא ז) ולא תשלומי ג׳ וד׳ וכי מדלית מהכא קרנא הוו להו ג׳ לגמל וד׳ לבקר. ולא היה לי לב להבין את מושל שטעם זה אין צריך לכאן שהרי אין קנס בשואל הטובח ואפילו אמרינן כרב פפא דעד השתא קם ברשותא דמרה אפילו הכי גזלן נעשה עליה ולא גנב שאין דין גנב אלא בטוען טענת גנב והוה שומר חנם. וכי גרס ליה בכתובות [שם] גרסינן ליה ובמלתא ח)דרכא דאמר התם גנב וטבח בשבת פטור שאם אין גניבה כו׳ דהתם בגנב עצמו קאי וליכא למיפטריה מקנסא אלא משום האי טעמא אבל בדרב פפא ליכא למגרסא לא התם ולא הכא ואיידי דמילתא דרב פפא איתמר התם גבי מלתא דרבא איגרסא נמי אגנב שטפא בדרב פפא ותשובות רב האי גאון מסייעא לי: **כעין שגזל.** כלומר אם גזילה קיימת יחזיר אבל אין גזילה קיימת פטור ובדידיה ליכא לאוקמה אלא בבניו: **בר חמוה דרבי ירמיה.** קטן הוה: **טרק גלי.** דלת פתוחה בבית אביו סגר ולא הניח ליכנס לפי שהיה רוצה רבי ירמיה להחזיק בה: **דאחזקי בה בחיי דאבוה.** והיה טוען שאביו מכרה לו או נתנה לו: שלא

אע״פ שהן יודעין שהם של רבית כו׳. וא״ת והיכי מדקדק מינה דכרשות לוקח דמי דאפילו לאו כרשות לוקח דמי א״ש דפטורין כיון דמדעת נתן לו ליתנהו גביה בתורת גזילה אלא בתורת הלואה א) ולכך אין חייבין להחזיר דמלוה על פה אינו גובה מן היורשין וי״ל דאע״ג דמדעת נתנם לו איתנייהו גביה בתורת גזילה דהוי כנתינה בטעות דלא נתן לשם מתנה אלא בתורת רבית ומיקרי גזילה בעיניה כיון שהמעות בעין והיו חייבין להחזיר אי לאו דכרשות לוקח דמי והוי שנוי רשות:

ולא פש לך גביה ולא מידי פטורין. מגו שהיו יכולין לומר החזרנו לך א״נ כגון שאין עדי גזילה אלא הודאת הבנים בלבד:

קטנים והא אמר קטנים פטורי׳. ל״ג דהא לאו קושיא היא דההיא דלעיל כסומכוס והך כרבנן כדפירש בקונטרס אלא ה״ג בכל הספרים ואכילת קטן מידי משמע אית ביה לא יהא אלא מזיק ותנן חש״ו פגיעתן רעה כו׳ וה״נ ה״מ למפרך מאכילת גדולים אמאי חייבין כי אכלו לרב חסדא לאחר יאוש ולרמי בר חמא לפני יאוש אע״ג דכי גזילה קיימת חייבין כי אכלו פטורים כדפי״ל אלא פריך טפי להדיא אקטנים וליכא לאוקמי כגון שהניח להן אביהן אחריות נכסים ולהכי א״ש הא דגדולים חייבין לשלם אבל קטנים קשה דמ״מ יש לפטור מטעם דאין מקבלין עדות אלא בפני בעל דין דהא לא פטורים מהאי טעמא אלא לסומכוס ולא לרבנן:

אבל

מסורת הש״ס

א) ב״מ סב. לעיל לד: [תוספתא דב״מ פס״ה], ב) כתובות לד:, ג) [לעיל כ. ב״מ מג: ב״ב קמו:], ד) כתובות לד:, ה) [לעיל סו. וש״נ], ו) בס״י טוסף: ומצא שהוא עצמו גנבה, ז) [שמות כב], ח) [נ״ל דרכה וכן בסמוך],

◆

תורה אור השלם

1. אַל תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחֵי אָחִיךָ עִמָּךְ: ויקרא כה לו

2. וְהָיָה כִּי יֶחֱטָא וְאָשֵׁם וְהֵשִׁיב אֶת הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גָּזָל אוֹ אֶת הָעֹשֶׁק אֲשֶׁר עָשָׁק אוֹ אֶת הַפִּקָּדוֹן אֲשֶׁר הָפְקַד אִתּוֹ אוֹ אֶת הָאֲבֵדָה אֲשֶׁר מָצָא: ויקרא ה כג

◆

הגהות הב״ח

(א) גמ׳ לא מוהר ליה רחמנא (מאן דמתני וכו׳ מתני לה) תא״מ ונ״ב ס״א מאן דמתני אמתניתין כ״ש אברייתא ומאן דמתני לה אברייתא אבל אמתניתין רמי בר חמא כרבא מתני לה: (ב) שם ומאכיל את בניו: (ג) רש״י ד״ה מאן דמתני וכו׳ כרבא (ולשון שמעתי ועיקר) תא״מ ונ״ב ס״א ראשון שמעתי ואחרון עיקר: (ד) ד״ה איכא דמתני לה לכא דהניח:

◆

גליון הש״ס

גמ׳ פרה שאולה משתמשים בה כל ימי שאלתה. עיין סוגיא מקובלת בב״מ דף קט ע״א ד״ה אר״י עד האידנא בשם הרשב״א והר״ן:

◆

הגהות מהר״ב רנשבורג

א] תוס׳ ד״ה אע״פ וכו׳ ולכך אין חייבין להחזיר למלוה על פה. עיין ספר המקח פי״ט מהלכות מלוה ולוה הלכה ה׳ ד״ה ורלאפי:

עין משפט נר מצוה

ז א מיי׳ פ״ד מהלכות מלוה ולוה הלכה ד סמג עשין קצג טוש״ע יו״ד סימן קסא סעיף ו:
ח ב ג ד טוש״ע ח״מ סימן שמא סעיף ו:
ט ה ו מיי׳ פ״א מהל׳ שאלה ופקדון הלכה ה סמג עשין פג טוש״ע ח״מ סימן שמא סעיף א וסעיף ג [רב אלפס כאן ובכ״מ פ״ה דף קכה]:
י ז ח מיי׳ שם ועיין במ״מ טוש״ע שם סעיף ד:
יא ט מיי׳ פ״א מהל׳ גניבה הל׳ א טוש״ע ח״מ סימן שנ:
יב י מיי׳ שם הלכה ד:
יג כ ל מיי׳ פי״ב מהל׳ מלוה ולוה הלכה ז סמג עשין צד טוש״ע ח״מ סימן קי סעיף ו:

◆

מוסף רש״י

הניח להן אביהן מעות של רבית כו׳ אין חייבין להחזיר. דכתיב והשיב את הגזילה אשר גזל, והאי לא גזל מידי, דקניוהו בשינוי רשות וקסבר רשות יורש כרשות לוקח דמי (לעיל צד:). משתמשין בה כל ימי שאלתה. כל ימי משך הזמן ששאלה אביהן מן הבעלים (כתובות לד:). מתה אין חייבין באונסיה. דלאינהו לאו שואלין נינהו עלה (שם). דמי בשר בזול. כל זוזא משבינן בארבעה דנקי, הכי אמרינן בפרק מי שמת (ב״ב קמו:) והעור יחזירו לבעלים (כתובות לד:). אחריות נכסים. קרקעות (שם). איכא דמתני לה ארישא. להאי הניח להן אביהן אחריות נכסים חייבין לשלם ואמרינן דחייבין באונסין לאשתעבוד נכסים דאבוהון מחיים משעת שאלה (שם). ואיכא דמתני לה אסיפא. היכא דטבחוה אם הניח להן אביהן אחריות נכסים משלמין תשלומי מעליא ולא בזול, דלאכבי להו למידק (שם). כל שכן אסיפא. כשטבחוה ואכלוה (שם). ופליגא דרב פפא. דאמר (לקמן) הכיא שעתא דמטי לה לאונסין הוא דלאי מיכלה עליה ולא משעת שאלה (שם). אבל ארישא לא. אם מתה לא מיחייבי לשלומי ולא אמרינן לאשתעבוד נכסי דאבוהון משעת שאלה (שם). והיינו דרב פפא. דאמר לא אמרינן משעת שאלה רמו עליה תשלומין אלא משעת אונסין ואילך והכיא שעתא ליתיה לשואל לחייביה (שם). היתה פרה שאולה לו וטבחה בשבת פטור. דהכיא שעתא דקא טבח לה גזיל לה ממרה ומיתה וממון באין כאחד. ולא גרסינן שאם אין גניבה אין טביחה ואין מכירה, דגבי שואל לא שייך לא כפל ולא ארבעה וחמשה, שהרי חייב בקרן לשלם אפילו טוען טענת גנב ואין קנס אלא או בגנב או בשומר חנם הפוטר עצמו בטוען טענת גנב שאמר נגנבה (שם).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones